

Açılış

Vural Öger

Çok kıymetli misafirler,

Bundan dokuz sene kadar önce kurucusu olduğum Alman-Türk Vakfıyla beraber Sn. Bozyiğit-Kirchmann ile konuştuğumuz zaman müşterek olarak bu tip toplantıları yapma kararı almıştık, çok mutluyum. Dokuz sene geçirdik ve bu dokuz sene içinde hem Almanya'dan hem Türkiye'den muhtelif, değerli gazeteci dostlarımız bu toplantılarda bulundular. Türkiye, Avrupa ve Almanya'yla ilgili çeşitli konularda enteresan seminerler yaptılar.

Bugünkü konu gerçekten çok aktüel bir konu, çok enteresan bir konu. Zaten Avrupa'da da gündemimdeki maddelerden bir tanesi bu. Türki-

ye'nin geleceği ve Türkiye'nin İslam dünyasıyla Avrupa ve Asya arasında bir köprü olup olmayacağı ve Türkiye'nin değeri.

Ben malumunuz uzun zamandır Almanya'da bulunmaktayım ve aşağı yukarı II. Dünya Harbi'nden sonraki Türkiye-Avrupa münasebetlerine baktığım zaman, üç ana konu görmüşümdür. Türkiye ile Avrupa Birliği ilişkileri;

- 1- Dünyadaki genel konjonktürden etkilenir,
- 2- Almanya'daki Türk imajı, genellikle son 40-45 senedir daha çok köylü kökenli yolladığımız vatandaşlarımızın Almanya'daki uyum sorunları üzerine baz edilir;
- 3- bir de bilhassa son 15 yılda İslam dünyasındaki gelişme de direk veya endirek olarak Türkiye'ye bakışı daima etkiler.

Almanya'yla Türkiye ilişkilerinde geçmişe baktığımız zaman 1963 senesinde Türkiye ilk defa Avrupa Birliği'yle ortaklık yaratan bir anlaşma yaparken, o zamanki komisyon başkanı Sayın Prof. Hollstein'in lafı çok enteresan. Sayın Angela Merkel'in adresine selam olarak gönderebilirim. Şöyle diyor: "Bugün bu birlik anlaşması yapıldı. Türkiye Avrupa Birliği'nin bir parçasıdır. Ümidimiz günün birinde Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne tam üye olamasıdır." Bunu söyleyen bir Katolik ve her Pazar günü kiliseye giden, CDU'lu bir zat.

Ondan sonra benim talebelik zamanımda Almanya'ya ilk gelen bizim köylü kökenli kadınlarımızın o kara trene binmeden önce berbere gittiklerini yaşıyordum. Saçlarını yaptırarak geliyorlardı ve enteresan ge-

lişmeler oldu, iki kuşak sonra onların çocukları bugün 9-10 yaşında, kızları kısmen Almanya'da türban taşıyorlar. Bu da enteresan bir gelişme. Bir de tabi İslam dünyasındaki bütün gelişmeler, İslam toplumu olarak Türkiye üzerinde değerlendiriliyor. Alman basınında evvelden Almanya'da üç milyon Türk yaşıyor denirken, bugün Alman basını Almanya'da üç milyon Müslüman yaşıyor diyor yani. Bizim orda yaşayan Türklerin ana kimliği, bir Türk kimliğinden medya nezdinde bir İslam kimliğine dönüşmüş oldu. Tabi oradaki insanlar bu tip kimlik tanımlamasını kabul ederler ya da etmezler, o başka bir konu.

Şimdi burada basının Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki ilişkileri çok mühim. Benim bir okuduğum istatistiğe göre çıkan haberlerin beş adetten dördü genellikle Almanya'daki Türkler ve Müslümanlık hakkında, negatif konular hakkında. Şöyle ki oradaki vatandaşların uyum sorunları, kadınların istismar edilmesi, namus cinayetleri, dinsel hoşgörüsüzlük, şiddetle ilgili konular. Haberlerin yalnızca %19'u basında olumlu olarak çıkmakta.

Bu yüzden bu tip toplantıların ben çok faydalı olduğum inancındayım. Bugün Avrupa'da şöyle bir bakış var Türkiye'ye. Türkiye, moderniteyle İslam'ı, serbest piyasa ekonomisini ve İslam'ı bağdaştırabilen, bunu mümkün kılan bir ülkedir. İşte biz bu yüzden Türkiye'yi aramıza almak istiyoruz. Dolayısıyla Türkiye'nin laik kimliği, Batı demokrasisinin İslam'la yaşayabilmesi, serbest piyasa ekonomisi uygulaması kanımca ve Avrupalının görüşüne göre Türkiye'nin Avrupa'ya girmesinde bir pasaport oluyor elinde.

Bu iki gün içinde muhakkak bu konuları işleyeceğiz. Çok değerli misafirlerimiz çeşitli konulara değinecekler. Çok mutluyum çünkü ne kadar Türk ve yabancı basın mensupları bir araya gelirse, karşılıklı bilgi alışverişi yaparlarsa, o zaman önyargılar daha azalır. Önyargılar kalk-

Açılış

tıktan sonra çok daha rahat birbirimizle tartışabiliriz, dolayısıyla ben bu toplantının çok faydalı olduğunun bilincinde olarak sizlere, hepimizin buralara kadar geldiğiniz için teşekkür ediyorum ve bundan sonraki seminerde sizlerle beraber olmaktan büyük mutluluk duyacağımı ifade etmek istiyorum. İki güzel günü beraber geçeceğimizin sevincini belirtirken, hepinize tekrar hoş geldiniz diyorum.